

Tata, 2025. 05. 04.

Lekció: 2Kor 5,11-15; Textus: 2Kor 5,14: „*Krisztus szeretete szorongat*”

Kedves Testvéreim!

Ma egy **konfliktus kezelési gyakorlat** lesz előttünk. Ha valakivel nézetkülönbségünk van, akkor fontos, hogy egy harmadik fél bevonásával is ránézzünk egy esetre, a törések és szakadások elkerülése végett. A legjobb, ha Isten jelenléte ez a harmadik fél az életünkben! Ha van ilyen kapcsolatunk, ahol nekünk igehirdetőként jelen kellene lennünk, de legszívesebben egy légtérben sem lennénk az illetővel, akkor érdemes elgondolkodni a mai szakaszon. **Pál apostol** egy rendkívül nehéz időszakban és megterhelt lelkiállapotban ír a gyülekezetnek. Személyében sértették meg, mondhatnánk elárulták, ő pedig mégis a békéltetés és a békülés szándékával lép fel a gögös és magukat mintahívőnek gondoló korinthusiakkal szemben. Miért? **Mert a Krisztus szeretete szorongatja...** Csodálatosan szép ige ez, de vajon értjük, hogy mit jelent? **Nehéz, mert nem szeretünk szorongatott helyzetben lenni.** Minden ember szabad szeretni lenni, a láncokat levetni magáról és függetlenül élni és döntéseket hozni. Ez egy ősi vágy, oka abból fakad, hogy így **lettünk megteremtve: szabadnak.** A világon egyedülálló módon. Hihetetlen ajándék ez Istentől – összevetve az ösztön vezérelt állatvilággal vagy a fizikai törvényeknek alávetett természettel. **Azonban ezt a lehetőségünket elveszítettük, fellázdunk** Isten terve és akaratával szemben, épp az ellen vétettünk, aki a védelmünket garantálta. **Azóta pedig az ember folyamatosan szorongatva van. A bűn eredménye, hogy valami mindig uralni akarja a szívünket, irányítani a gondolatainkat, tetteinket.** Tim Chester fogalmazza meg, szerintem helyesen, hogy minden ember három irányból van jobban szorongatva, melyből az egyik különösen is hatással van rá. Az egyik a **hatalom vágya**, hogy befolyással lehessen a környezetemre, fontossá váljanak a szavaim, tetteim. Ehhez pedig minden eszközt megragadok: manipuláció, agresszió, erőszak. A másik az **anyagi javak**: eszközök, vagyon, ami által érezhetem, hogy több vagyok, jobb vagyok, mint mások. A **harmadik pedig a vágyak, testi értelemben**, hogy kielégítsem azokat. **Valamelyik meghatároz mindannyiunkat. Egyik jobban, mint a többi. A félelmeink pedig ezekhez tapadnak.** Valamit el akar tőlem venni valaki. Meg akar fosztani a lehetőségtől, a vágyaim tárgyától. Minden harag és féltékenység ebből fakad, minden megtört kapcsolat ebből gyökerezik, hogy valaki el akar szakítani a boldogságtól. **Így válik az élet én – te; én – ők viszonyá.** Így építünk egyre több falat, ahelyett, hogy hidakat építenénk egymás szorongatott élete között.

Mit mond Pál? Krisztus szeretete szorongat. Van egy negyedik út, az első háromtól teljesen eltérő. A Krisztus szeretete szorongat, mivel egy meghalt, akkor mindenki meghalt, hogy többé senki se éljen önmagának, a saját vágyainak kiszolgáltatva, hanem annak, aki meghalt és feltámadt, azaz Krisztusnak. **Ma az édesanyákat ünnepeljük, az ő életükért adunk hálát.** Ahogyan egy édesanya világra hozza gyermekét és már nem önmagának él, hanem azért a gyermekért is. Mássá válik a napi rutin, az időnek a beosztása, tervezése, változik az értékrend és a fontossági sorrend. Azért az egyért. Ezért olyan különleges az anyai szeretet, mert természetes módon a leginkább ez áll közel ahhoz az isteni szeretethez, amely Krisztusban testet öltött. A másikért való élet. Pál ugyanerről az önfeladó szeretetről beszél, **leegyszerűsíti: nem én és ő/te van. Hanem Krisztus és mi.** Ez az egyetlen csoportosítás, aminek van értelme a hívő életben.

Téged mi szorongat Testvérem? Mi az, ami irányít? A saját önző vágyaid, vagy már Krisztus szeretete, szerelme? A héten történt velem egy szituáció, ami talán többünkkel előfordult már a hétköznapiakban. A gyógyszerárba mentem, majd dolgom elvégeztével indultam vissza az autómhoz. Egyszer csak láttam, hogy egy ember az autók között veszekedik valakivel, aki a földön fekszik. Egy alkoholist ember volt, látszólag ártalmatlan, de kellő képen rossz állapotban, amikor még bementem a patikába, akkor máshol volt és állt, ártalmatlannak látszott. Nem tudom, mi volt az előzmény, én már csak annyit hallottam, hogy kéregetett az illetőtől, ő meg féltette az autóját, még a feleségét is kint hagyta, hogy nehogy baj legyen... Viszont nagyon közel feküdt az úthoz, félő volt, hogy véletlenül kisodródik és elüti valaki. Azonnal odamentem hozzá és segítettem neki felkelni, ekkor már az imént még a segítséget nem erőltető honfitársam is odalépett. Nem szónokoltam, nem prédikáltam semmit, a lehető legtermészetesebb módon igyekeztem emberként látni a porban szenvedőt. Azt az embert a jogos félelmei irányították: egy alkoholist ember kárt okoz, az ő szeretett személyeiben és vagyontárgyában. **Mivel ez szorongatta, nem is segített, sőt még jobban falakat emelt. Krisztus szeretete szorongat... Téged mi szorongat Testvérem? Mi az, ami irányít? A saját önző vágyaid, vagy már Krisztus szeretete, szerelme?**

Lehetőségem volt Rómában járni egy kirándulás során, pont akkor, amikor Ferenc pápa meghalt. Mivel az egész város ennek az eseménynek a büvkörében élt, így én is szépen lassan egyre több információval kezdtem magam felvértezni a pápával kapcsolatban. Nem értettem, hogy lehetett az, hogy valakit ennyire szeretettek, mindenféle népcsoportból? Az előkelő, gazdag, vallásos és a porban, koszban élő hajléktalan és elítélt bűnöző is. Elém került egy enciklika, amit még 2019-ben írt Ferenc pápa, **Fratelli tutti** címmel, mely ezt jelenti: **Mindannyian testvérek.** Ezt

az Abu-Dhabiban megejtett találkozó után fogalmazta meg, ahol az iszlám képviselőivel találkozott, a pápaság történetében először. Ez Assisi Szent Ferenc gondolata, akinek tanításait a pápa átörököltette a XXI. századra. Mély, evangéliumi gondolatok származnak belőle, ugyanaz, amit Pál is említ. **Mindenki ugyanabba a kategóriába esik: az Atya gyermeke.** Valakinek megadatott a hit ajándéka, valakinek nem, de ettől még nem vonhatom meg a szeretetemet Tőle. Nem azért, amit tett, nem azért, amit én tettem, hanem azért, amit Isten tett: **Krisztusban gyermekek vagyunk, testvérek vagyunk.** Talán így értjük, hogy miként lehetett hajléktalanokat szeretettel fogadni, elítéltek lábát megmosni. **Mert a Krisztus szeretete szorongat.**

Testvéreim! Benneteket is szorongat? Ha igen, akkor éreztétek már, hogy ez nem komfortos, nem az egyszerű vasárnapi istentiszteleti ruhafelvételt jelenti, hanem a hétfőtől szombati életünket állítja kihívás elé. Tudsz megbocsátani? Képes vagy elengedni bűnöket és mulasztásokat? Oda tudsz állni szeretettel a bűnös és megvetett felé. Ha nem, akkor megértem, de ne érezd magad felmentve, hanem értsd meg egyre jobban, hogy **ezért történt a keresztség. Jézus azért halt meg, mert Te és én nem tudunk megbocsátani. Azért szenvedett, hogy mi megtanuljunk szenvedni a szeretetért és az élet megváltoztatásáért.** Mert felelősek vagyunk egymásért, Krisztus szeretete ezért szorongat. Csak így lesz változás. Csak így és ekkor lesz megújulás egyházainkban, ha egyre jobban Krisztus szorongató szeretete lesz a mozgatórugónk. **Mert csak ezután indulunk el igehirdetőként elmondani a legjobb hírt: Isten jobban szeret, minthogy azt el tudnád képzelni. Ezért imádkozzunk! Ámen!**